

OP HET STRAND

informatie: strandvondsten

skelet zeekat

Het skelet van zeekatten ziet er bijzonder uit. Het is het rugschild van deze dieren en als ze doodgaan is het het enige dat overblijft. Wanneer je langs het strand loopt kun je vaak aangespoelde rugschilden vinden. De meeste mensen kennen het als zeeschuim dat in vogelkooien wordt gehangen. De vogels zijn er dol op. Het schild van een zeekat is zacht en vogels kunnen de kalk er makkelijk af pikken. Door de extra kalk leggen ze stevige eitjes.

zeekat

Supersnelle kleurwisselingen, mysterieuze ogen en een spectaculair paairitueel. Een zeekat is een bijzonder dier. Deze inktvis heeft een groot rugschild. Dit rugschild dient, naast stevigheid, om het drijfvermogen te verhogen. Op het strand vind je vaak zulke rugschilden. In de dierenwinkel worden ze als 'zeeschuim' verkocht als kalkbron voor vogels. Zeekatten zijn een bang aangelegd, en daardoor moeilijk te houden in een aquarium.

eikapsel stekelrog

Vrouwelijke stekelroggen worden geslachtsrijp tussen de 9 en 12 jaar, mannelijke tussen de 7 en 12 jaar. Dit betekent dat er een grote kans is dat een stekelrog wordt gevangen (tijdens de visserij op platvis, met de boomkor) voordat hij of zij zich heeft kunnen voortplanten. De eieren worden in het voorjaar gelegd. Na 4 tot 5 maanden barst de smalle kant tussen de uitsteeksels open, waarna het amper 12 centimeter lange stekelrogje uit het ei kruipt. De uitsteeksels zorgen voor de bevestiging van het eikapsel en de zuurstofvoorziening van het embryo.

stekelrog

Stekelroggen danken hun naam aan de vele stekels op hun rug en staart. Toch zijn ze ongevaarlijk, de stekels zijn niet giftig. Om aan eten te komen, verstoppen ze zich onder een laagje zand van de zeebodem. Samen met de stippen op hun rug zorgt dat er voor dat ze goed gecamoufleerd zijn. Als er wormen, kreeftachtigen, zeeslakken of kleine bodemvissen voorbij zwemmen, vangen ze die vanuit een hinderlaag. Stekelroggen hebben rijen met sterke, botte tanden. Wanneer er een tand versleten is komt de volgende in de rij naar voren. Volwassen stekelroggen hebben wel 36 tot 44 rijen tanden.

eikapsel wulk

Strandwandelaars kennen de wulk doordat zij soms eikapsels van deze slak vinden. De wulk zet deze eiermassa's vast op stenen of ander hard materiaal op de zeebodem. De kapsels die op het strand liggen zijn losgeraakt, soms door waterbewegingen, vaker door vistuig dat over de bodem wordt gesleept.

wulk

Waarschijnlijk heb je nog nooit een levende wulk in het echt gezien. Toch is de wulk een grote zeeslak die behoort tot de normale bodemfauna van de Noordzee. Ze leven wat dieper in zee, en je ziet ze meestal als een leeg slakkenhuis op het strand, of als het huis van een heremietkreeftje. Deze slak is heel gevoelig voor overbevissing, voor het omwoelen van de zeebodem en voor giftige stoffen zoals tributyltin. Door een combinatie van deze oorzaken is de wulk zo goed als verdwenen uit het Nederlandse kustgebied en de Waddenzee.

skelet zeeboontje

Het zeeboontje komt in de Noordzee voor, met name tussen 20 en 30 meter diepte. Ze kunnen tot 200 meter diepte voorkomen. Zeeboontjes houden van grof zand tot grindbodems, ze komen niet voor in modderige gebieden, dus ook niet in de deltawateren en de Waddenzee.

zeeboontje

Het zeeboontje is een klein, plat zee-egeltje. Net als de meeste zee-egels leeft het zeeboontje ingegraven in zandbodems. Hij zoekt voedsel met zijn zuignap-voetjes waarmee hij de zeebodem aftast. De lege, witte skeletjes van zeeboontjes komen veel voor tussen het aanspoelsel op het strand, vooral bij oostenwind. De groenige stekels zijn er meestal al van af. Normaal gesproken zijn zeeboontjes grijs-groenig, maar als ze gewond zijn of stress hebben worden ze knalgroen.

skelet zeeklit

zeeklit

Zeeklitten zijn grote, hartvormige zee-egels. Hun kale, breekbare skelet kun je vaak op het strand vinden. Levend hebben zeeklitten veel stekels, die plat tegen het lichaam aan liggen. De stekels zijn kleiner dan die van zeeappels, en lijken meer op stugge haartjes dan op stekels. Hierdoor lijken levende zeeklitten op harige aardappels. In het Engels wordt deze soort dan ook 'zee-aardappel' genoemd.

barnsteen

Het Tertiair duurde van 65 tot 2,5 miljoen jaar geleden. Het is de tijd van de opkomst van de zoogdieren. In de tweede helft van deze periode is de Noordzee ontstaan zoals wij die nu kennen. Het land er omheen was bedekt met dicht bos. Het klimaat was gematigd tot subtropisch. De hars van de bomen uit het laat-Tertiair is later versteend tot barnsteen, en dat kun je als je geluk hebt op de stranden van de waddeneilanden vinden.